

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσας Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κοιτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ὁμιλεῖ ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος Πόποβιτς († 7.4.1979)

Ἀνθρωπιστικὸς Οἰκουμενισμὸς*

Περὶ τῶν Αἱρέσεων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λευκῆς Δαιμονίας

Μέρος Γ΄.

Ὁ ἔμπνευσμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν Ἐπίσκοπος ὁμο-
λογεῖ τὴν θεανθρωπίνην ἀλήθειαν ὅταν λέγῃ:

Ἡ ὑψίστη εὐτυχία διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἡ φανέρωσις τοῦ Θεοῦ ἐν σαρκί· ἀλλὰ καὶ ἡ ὑψίστη δυστυχία ἡ ἀποστασία τῶν ἀπ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σατανᾶ.

Ἡ δυστυχία αὕτη ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς τοὺς δυτικὸς μὴ ὀρθοδόξους λαοὺς καὶ μάλιστα διὰ δύο λόγους. **Ἡ** πρώτη αἰτία, εἶναι τὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ αἰρετικοῦ ἱερατείου, ἡ δὲ δευτέρα αἰτία, εἶναι τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Ἀμφότερα τὰ μῖση ἐφύτρωσαν εἰς τὴν καρδίαν τῆς δυτικῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὸ αὐτὸ σπέρμα. **Τὸ** δὲ σπέρμα τοῦτο εἶναι ἡ προσπάθεια τόσον τοῦ χριστιανικοῦ κλήρου, ὅσον καὶ τῶν Ἑβραίων νὰ κυριαρχήσουν πλήρως εἰς τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κράτους εἰς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. **Τὸ** μῖσος κατὰ τοιοῦτον κλήρου μετεβλήθη εἰς μῖσος κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ δὲ μῖσος κατὰ τῶν Ἑβραίων συμπεριέλαβε καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν ὡς δῆθεν Ἑβραῖον. **Εἰς** τὴν πραγματικότητα ὁ Χριστὸς ἦτο Ἑβραῖος κατὰ τὴν μητέρα καὶ τὸν λαόν, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ πρῶτον ἐφάνη. **Ἐν** τούτοις, ὁ ἴδιος αὐτὸς λαὸς πρῶτος Τὸν ἀπέρριψε καὶ μὲ φρικτὸν θάνατον Τὸν ἐθανάτωσε. **Τί,** λοιπόν; **Ἐάν** τις εἶναι κατὰ τῶν Ἑβραίων, πῶς δύναται νὰ εἶναι κατὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐναντίον τοῦ Ὁποίου οἱ Ἑβραῖοι πολεμοῦν ἤδη δύο χιλιάδες χρόνια; **Ἄλλ'** ὅπου καρφωθοῦν οἱ ὄνυχες τοῦ Σατανᾶ, ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει λογικὴ.

Καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸ μῖσος κατὰ τοῦ κλήρου καὶ τῶν Ἑβραίων, οἱ δυτικοὶ λαοὶ ἀπέρριπτον βαθμιαίως τὸν Χριστόν, ἕως ὅτου τελευταίως τὸν ἀπέκλεισαν ἀπὸ ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ τὰ ἰδρύματα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κράτους καὶ περιώρισαν τὴν παραμονὴν Του μόνον εἰς τοὺς ναοὺς. **Ἀπὸ Ἐκείνον, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασίν Του ἀπὸ τὸν τάφρον εἶπεν: «ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς» (Ματθ. 28, 18), ἀπὸ Αὐτὸν οἱ τυφλωμένοι ἄνθρωποι ἀφήρεσαν πᾶσαν ἐξουσίαν. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ κάθε ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὸ σχολεῖον, εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν τέχνην, εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς διεθνεῖς σχέσεις, εἰς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν λογοτεχνίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα.**

Ο Θεὸς ὁμως δὲν μυκτηριζεῖται. **Ὁ**σάκις πὺν οἱ ἄνθρωποι ὡς φιλοξενούμενοι θὰ γίνουν ὑπερβαλλόντως ἀναιδεῖς εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ ἔλθῃ ἡ προειδοποίησις ἐκ μέρους τοῦ οἰκοδεσπότη. **Δ**ύο φοβερὰ προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν σημερινὴν γενεὰν εἶναι οἱ δύο τελευταῖοι παγκόσμιοι πόλεμοι, εἰς διάστημα εἴκοσιν ἐτῶν. **Ἄ**ς γονατίσουν οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἐνώπιον τοῦ προσβεβλημένου Χριστοῦ καὶ ἄς ἐπιστρέψουν εἰς Αὐτὸν ἐκείνην τὴν ἐξουσίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν καὶ τὸ σέβας, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς Αὐτὸν ἀνήκουν. **Ὀ**ὕτω νὰ πράττετε καὶ σεῖς, οἱ Ὀρθόδοξοι ἀδελφοί μου, ἐὰν θέλετε νὰ φυλαχθῆτε ἀπὸ τὸν τρίτον παγκόσμιον πόλεμον, τὸν φοβερώτερον καὶ ἀπὸ τοὺς δύο προηγουμένους.

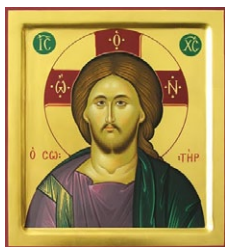
* * *

• **Ἡ ἀποστολικὴ** λύπη τοῦ ἁγίου Ἐπισκόπου ἕνεκα τῆς Εὐρώπης:

Τί εἶναι ἡ Εὐρώπη;

Εἶναι ἡ ἐπιθυμία καὶ πόθος τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἡδονῆς καὶ ἡ γνῶσις. **Ἀμφότερα** ἀνθρώπινα: ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιθυμία καὶ πόθος καὶ ἡ ἀνθρωπίνη γνῶσις. **Καὶ** τὰ δύο προσωποποιῶνται εἰς τὸν πάπαν καὶ εἰς τὸν Λούθηρον. **Τί** εἶναι λοιπὸν ἡ Εὐρώπη; **Ὁ** πάπας καὶ ὁ Λούθηρος.

Χορτασμένοι αἱ ἀνθρώπινοι ἐπιθυμίαι εἰς τὸ ἔπακρον, καὶ χορτασμένη ἡ ἀνθρωπίνη γνῶσις εἰς τὸ ἔπακρον. **Ὁ** εὐρωπαϊκὸς πάπας εἶναι ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιθυμία τῆς ἐξουσίας. **Ὁ** εὐρωπαϊκὸς Λούθηρος, ἡ πείσμων ἀπόφασις τοῦ ἀνθρώπου τὰ πάντα νὰ ἐξηγηθοῦν μὲ τὸν νοῦν του. **Ὁ** πάπας, ὡς κυβερνήτης τοῦ κόσμου καὶ ὁ ἐπιστήμων, ὡς κυρίαρχος τοῦ κόσμου. **Τοῦτο** εἶναι ἡ **Εὐρώπη** εἰς τὸν πυρῆνα τῆς, ὀντολογικῶς καὶ ἱστορικῶς. **Τὸ** ἐν σημαίνει παράδοσιν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸ ἄλλο

σημαίνει παράδοσιν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸ ὕδωρ. **Καὶ ἀμφότερα:** χωρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεόν. **Διότι,** τὸ ἐν σημαίνει τὴν ἄρνησιν τῆς πίστεως καὶ τὸ ἄλλο τὴν ἄρνησιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐνεργεῖ τὸ πονηρὸν πνεῦμα εἰς τὸ σῶμα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ μερικῶν ἤδη αἰώνων. Ποῖος δύναται νὰ ἐκδιώξῃ τὸ πονηρὸν τοῦτο πνεῦμα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην; Οὐδεὶς, ἐκτὸς Ἐκείνου, τοῦ Ὁποίου τὸ Ὄνομα ἔχει σημειωθῆ μὲ κόκκινον χρῶμα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὡς τοῦ μόνου διώκτου τῶν δαιμόνων ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Γνωρίζετε ἤδη ποῖον ἐννοῶ. Ἐννοῶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Μεσσίαν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου γεννηθέντα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων φονευθέντα, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀναστηθέντα, ἀπὸ τῶν αἰώνων βεβαιωθέντα, ἐξ οὐρανοῦ δικαιοθέντα, ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων δοξασθέντα, διὰ τῶν Ἁγίων μαρτυρηθέντα καὶ παρὰ τῶν προγόνων μας οἰκειωθέντα.

Ἔως ὅτου ἠκολούθει ἡ Εὐρώπη τὸν Χριστὸν ὡς «τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης», καὶ τοὺς Ἀποστόλους Του, τοὺς Μάρτυρας, τοὺς Ἁγίους καὶ ἀναριθμήτους Δικαίους καὶ ἄλλους εἰς Αὐτὸν εὐαρεστήσαντας, ἕως τότε **αὕτη ὠμοίαζε μὲ πλατεῖαν φωτισμένην μὲ ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας λαμπάδων, μικρῶν καὶ μεγάλων. Ὅταν** ὁμως ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιθυμία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ἐκτύπησαν τοῦτον τὸν Χριστὸν ὡς δύο φοβεροὶ ἄνεμοι, αἱ λαμπάδες ἔσβησαν ἐνώπιον τῶν ἀνθρωπίνων ὀφθαλμῶν καὶ ἐπεκράτησε τὸ σκότος, ὅπως εἰς τοὺς ὑπογείους διαδρόμους τῶν τυφλοποντικῶν.

Κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιθυμίαν κάθε λαὸς καὶ κάθε ἄνθρωπος ἀναζητεῖ τὴν ἐξουσίαν, τὴν τέρψιν καὶ τὴν δόξαν, μιμούμενος τὸν πάπαν τῆς Ρώμης. **Κατὰ** τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν κάθε λαὸς καὶ κάθε ἄνθρωπος εὐρίσκει, ὅτι εἶναι ὁ σοφώτερος πάντων καὶ ὁ ἀξιώτερος ὅλων τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν. **Πῶς** τότε νὰ μὴ ὑπάρχουν πόλεμοι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν; **Πῶς** νὰ μὴ ὑπάρχη ἀφροσύνη καὶ λύσσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους; **Πῶς** νὰ μὴ ὑπάρχουν αἱ ἀρρώστια, αἱ ἀνομβρία καὶ αἱ πλημμῦραι, οἱ ὄγκοι καὶ αἱ φυματιώσεις, αἱ ἐπαναστάσεις καὶ οἱ πόλεμοι; **Ὅλα** αὐτὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ γίνωνται, ὅπως δὲν δύναται νὰ μὴ πυρορροῇ ἡ γεμάτη ἀπὸ τὸ πῦρον πληγῆ καὶ ὅπως δὲν δύναται νὰ μὴ ἐξέρχεται δυσωδία ἀπὸ τόπον γεμᾶτον μὲ ἀκαθαρόσιας.

Ο Παπισμὸς χρησιμοποιεῖ τὴν πολιτικὴν, ἐπειδὴ μόνον δι' αὐτῆς ἀποκτᾶ τις τὴν ἐξουσίαν. **Ο Λουθηρανισμὸς** χρησιμοποιεῖ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην, ἐπειδὴ νομίζει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τις τὴν σοφίαν. **Οὕτως**, ἡ ἐπιθυμία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς γνώσεως καὶ ἡ γνώσις κατὰ τῆς ἐπιθυμίας. **Τοῦτο εἶναι ὁ νέος Πύργος τῆς Βαβέλ**, τοῦτο εἶναι ἡ **Εὐρώπη**.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας ὁμως ἦλθε μία νέα γενεὰ Εὐρωπαίων, ἡ ὁποία ἐνύμφευσε τὴν ἐπιθυμίαν μὲ τὴν γνώσιν διὰ τοῦ ἀθεισμοῦ καὶ ἀπέρριψε καὶ τὸν πάπαν καὶ τὸν Λούθηρον. **Τώρα** πλέον οὔτε κρύπτεται ἡ ἐπιθυμία οὔτε ἐπαινεῖται ἡ σοφία. **Ἡ** ἀνθρωπίνη ἐπιθυμία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ἐστεφανώθησαν εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ οὕτω **συνήφθη εἰς γάμος**, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι οὔτε ρωμαιοκαθολικὸς οὔτε λουθηρανικὸς, ἀλλ' ὀφθαλμοφανῶς καὶ δημοσίως σατανικὸς.

Ἡ σημερινὴ Εὐρώπη δὲν εἶναι πλέον οὔτε παπικὴ οὔτε λουθηρανικὴ. **Εἶναι** ὑπεράνω καὶ ἐκτὸς τούτων. **Εἶναι** ὀλοτελῶς ἐπίγειος, χωρὶς ἔστω καὶ τὸν πόθον νὰ ἀνεβαίνη εἰς τὸν οὐρανόν, εἴτε μὲ τὸ διαβατήριον τοῦ ἀλαθήτου πάπα εἴτε πάλιν διὰ τῆς κλίμακος τῆς προτεσταντικῆς σοφίας. **Ἀρνεῖται** ἐντελῶς τὸ ταξίδιον ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **Ἐπιθυμεῖ** νὰ παραμείνη ἐδῶ. **Ἐπιθυμεῖ** νὰ εἶναι ὁ τάφος τῆς ὅπου καὶ τὸ λίκνον τῆς. **Δὲν** γνωρίζει περὶ ἄλλον κόσμον. **Δὲν** αἰσθάνεται τὴν οὐράνιον εὐωδίαν. **Δὲν** βλέπει εἰς τὸν ὕπνον τῆς τοὺς Ἀγγέλους καὶ τοὺς Ἁγίους. **Διὰ** τὴν Θεοτόκον δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ. **Ἡ** ἀκολασία τὴν στερεώνει εἰς τὸ μῖσος κατὰ τῆς παρθενίας.

Ολόκληρος ἡ πλατεία εὐρίσκεται **βυθισμένη** εἰς τὸ σκότος. **Ὅλαι αἱ λαμπάδες** εἶναι **σβησμένοι**. **Ὡ!** τί φοβερὸν σκότος! **Ὁ** ἀδελφὸς βυθίζει τὴν μάχαιραν εἰς τὸ στήθος τοῦ ἀδελφοῦ, νομίζων ὅτι εἶναι ἐχθρός. **Ἀρνεῖται** ὁ πατήρ τὸν υἱὸν καὶ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα. **Ὁ** λύκος εἶναι πιστότερος φίλος εἰς τὸν λύκον παρὰ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ἄνθρωπον!

Ὡ, ἀδελφοί μου! **Δὲν** τὸ βλέπετε ὅλοι τοῦτο; **Δὲν** ἔχετε αἰσθανθῆ τὸ σκότος καὶ τὸ ἔγκλημα τῆς ἀντιχριστιανικῆς Εὐρώπης ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα σας; **Προτιμᾶτε** τὴν Εὐρώπην ἢ τὸν Χριστόν; **Τὸν** θάνατον ἢ τὴν ζωὴν; **Αὐτὰ** τὰ δύο ἔθεσε τὴν παλαιὰν ἐποχὴν ὁ Μωυσῆς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ του. **Καὶ** ἡμεῖς αὐτὰ τὰ δύο θέτομεν ἐνώπιόν σας. **Νὰ** γνωρίζετε: ἡ Εὐρώπη εἶναι ὁ θάνατος, ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ. **Ἐκλέξατε τὴν ζωὴν**, διὰ νὰ ζήσετε εἰς τοὺς αἰῶνας.

* * *

• **Και** ἰδοὺ τώρα ὁ συγκλονιστικὸς θρηῆνος τοῦ ἰσαποστόλου Ἐπισκόπου διὰ τὴν Εὐρώπην:

Ω, ἀδελφοί μου! **Ο** ΙΗ' αἰὼν εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, ὁ δὲ ΙΘ' αἰὼν εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ Κ' αἰῶνος. **Ο** πατὴρ ἦτο πολὺ χρεωμένος. **Ο** υἱὸς δὲν ἐξώφλησε τὰ χρέη τοῦ πατρός του, ἀλλὰ χρεώθηκε ἀκόμη περισσότερο, καὶ τὸ χρέος ἔπεσεν εἰς τὸν ἐγγονόν. **Ο** πατὴρ ἦτο ἄρρωστος ἀπὸ βαρεῖαν ἀσθένειαν, ὁ δὲ υἱὸς δὲν ἐθεράπευσε τὴν αἰσχρὰν ἀσθένειαν τοῦ πατρός του ἐπάνω του, ἀλλὰ τὴν ἄφησε νὰ ἐξαπλωθῇ ἀκόμη περισσότερο, καὶ αὐτὴ μετεδόθη καὶ ἐκτύπησε τὸν ἐγγονὸν τρεῖς φορές δυνατώτερον. **Ο** ἐγγονὸς εἶναι ὁ Κ' αἰὼν, εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν.

Ο ΙΗ' αἰὼν ἐσήμανε τὴν ἐπανάστασιν ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱερατείου τοῦ Ρωμαίου παντίφηκος. **Ο** ΙΘ' αἰὼν ἐσήμανε τὴν ἐπανάστασιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. **Ο** Κ' αἰὼν σημαίνει τὴν συμμαχίαν μὲ τὸν Διάβολον. **Τ**ὰ χρέη ἐμεγάλωσαν καὶ ἡ ἀσθένεια ἐχειροτέρευσε. **Ο** δὲ Κύριος εἶπεν, ὅτι ἐπισκέπτεται τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. **Δ**ὲν βλέπετε, ὅτι ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τοὺς ἐγγονοὺς, διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν πάππων Εὐρωπαίων; **Δ**ὲν βλέπετε τὸ μαστίγιον ἐπάνω εἰς τοὺς ἐγγονοὺς διὰ τὰ ἀνεξόφλητα χρέη τῶν πάππων;

Ο βασιλεὺς ἀντίχριστος ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. **Ο** πάπας, ἀντίχριστος, ἀποτελεῖ τὴν μέσην τοῦ ἰδίου αἰῶνος. **Ο**ί φιλόσοφοι τῆς Εὐρώπης, ἀντίχριστοι (ἀπὸ τὸ φρενοκομείον), ἀποτελοῦν τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος: **Ν**απολέων ὁ Βοναπάρτης, ὁ Πίος, ὁ Νίτσε. **Τ**ρία μοιραῖα ὀνόματα τῶν τριῶν μεγαλύτερων ἀρρώστων τῆς κληρονομημένης ἀσθενείας.

Εἶναι ἀρά γε οὗτοι οἱ νικηταὶ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος; **Ὁχι**, αὐτοὶ εἶναι οἱ φορεῖς τῆς βαρείας ἀσθενείας τῆς κληρονομηθείσης ἀπὸ τὸν ΙΗ' αἰῶνα. **Ο**ὶ μεγαλύτεροι ἄρρωστοι! **Ο** καισαρ, ὁ ποντίφηξ καὶ ὁ φιλόσοφος... καὶ μάλιστα ὄχι εἰς τὴν ἀρχαίαν εἰδωλολατρικὴν Ρώμην, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν τῆς βαπτισμένης Εὐρώπης! **Δ**ὲν εἶναι αὐτοὶ οἱ νικηταί, ἀλλ' οἱ πλέον νικημένοι. **Ὅ**ταν ὁ Βοναπάρτης ἐγέλασεν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀγίους ναοὺς τοῦ Κρεμλίνου, καὶ ὅταν ὁ Πίος ἀνεκηρύχθη ἀλάθητος, καὶ ὅταν ὁ Νίτσε ἀνεκοίνωσε δημοσίως τὴν λατρείαν του εἰς τὸν Ἀντίχριστον, τότε ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος εἰς τὸν οὐρανόν. **Και** ὄχι εἰς ἥλιος, ἀλλ' ἐὰν θὰ ὑπῆρχον χίλιοι, θὰ ἐσκοτίζοντο ὅλοι ἀπὸ

τὴν θλίψιν καὶ τὴν αἰσχύνην. **Διότι**, ἰδὸν θαῦμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶδε ποτὲ ἄλλοτε ὁ κόσμος: ὁ ἄθεος βασιλεὺς, ὁ ἄθεος ποντίφηξ, ὁ ἄθεος φιλόσοφος. **Εἰς** τὴν ἐποχὴν τοῦ Νέρωνος, τοῦλάχιστον εἰς δὲν ἦτο ἄθεος, ὁ φιλόσοφος. **Ὁ** ἸΗ' αἰὼν εἶναι ὁ αἰὼν τοῦ Πιλάτου: κατεδίκασε τὸν Χριστὸν εἰς θάνατον. **Ὁ** ΙΘ' αἰὼν εἶναι ὁ αἰὼν τοῦ Καϊάφα: ἀνεσταύρωσε τὸν Χριστόν. **Ὁ** Κ' αἰὼν εἶναι ὁ αἰὼν τοῦ Συνεδρίου, τοῦ ἀποτελουμένου ἀπὸ τοὺς βαπτισμένους καὶ τοὺς ἀβαπτίστους Ἰούδας. **Τὸ** Συνέδριον τοῦτο διεκήρυξεν, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι διὰ πάντοτε νεκρὸς καὶ ὅτι δὲν ἀνέστη. **Διατί** τότε θανμάζετε ἀδελφοί, ὅτι ἐπῆλθον ἀνήκουστα μαστίγια εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀνθρωπότητα, μαστίγια ἕως μυελοῦ ὀστέων, ἀπὸ τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τοὺς πολέμους;

Ποῖος εἶναι τότε ὁ νικητὴς, ἂν ὄχι ὁ καῖσαρ, ὁ ποντίφηξ καὶ ὁ φιλόσοφος τῆς ἀποχριστιανοποιημένης Εὐρώπης;

Ὁ νικητὴς εἶναι ὁ χωρικὸς τῶν Βαλκανίων καὶ ὁ Ρῶσος μουζικός, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ: «ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» (Λουκ. 9, 48). **Ποῖος** ἦτο ὁ πλέον ἄγνωστος καὶ ἀσήμαντος καὶ μικρότερος κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα, τὸν αἰῶνα τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος καὶ τοῦ ἀλαθήτου Πίου καὶ τοῦ ἀπροσίτου Νίτσε, ποῖος, ἂν μὴ ὁ Ρῶσος μουζικός, προσκυνητὴς «τῶν Ἁγίων Τόπων», καὶ ὁ χωρικὸς τῶν Βαλκανίων, πολεμιστὴς ἐναντίον τῆς ἡμισελήνου καὶ ἀπελευθερωτῆς τῶν Βαλκανίων;

Διαβολικὸν πεδίων μάχης, διαβολικὸν ἱερατεῖον καὶ διαβολικὴ σοφία, τοῦτο εἶναι ὁ καῖσαρ, ὁ πάπας καὶ ὁ φιλόσοφος τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. **Ὁ ὀρθόδοξος χωρικὸς τῶν Βαλκανίων παρουσιάζει τὸ τελείως ἀντίθετον τούτων: πρῶτον, τὸν σταυροφόρον ἡρωϊσμόν, δεύτερον, τὸ μαρτυρικὸν ἱερατεῖον, καὶ τρίτον, τὴν ἀλιευτικὴν ἀποστολικὴν σοφίαν.** **Εἰς** αὐτὸν πάλιν ἀναφέρονται οἱ λόγοι τῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις» (Ματθ. 11, 25). **Τί ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἀπλοὺς χωρικοὺς; τοὺς ἀπεκάλυψε τὴν ἀνδρείαν, τὸ οὐράνιον φῶς καὶ τὴν θεῖαν σοφίαν. Τοὺς ἀπεκάλυψε δηλαδὴ τὸ ὅλως ἀντίθετον πρὸς τὸν δυτικὸν καῖσαρα, πάπα καὶ φιλόσοφον· τόσον ἀντίθετον, ὅσον ἡ ἡμέρα πρὸς τὴν νύκτα.**

Ἔπεται τὸ Μέρος Δ'.

(*) Αρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς, Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὁ Οἰκουμενισμός, ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 224-255. **Μετάφρασις:** Τερομ. Ἀμφιλοχίου Ράντοβιτς (†) καὶ Τερομ. Ἀθανασίου Γιέβτιτς (†). • Ἐπιμέλ. ἡμετ.